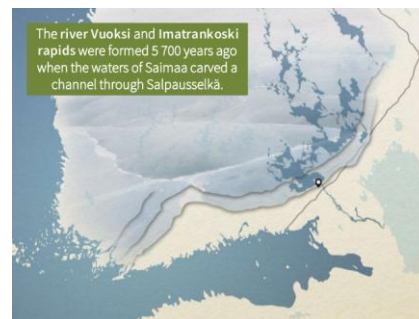

Berättelse från workshop med Marko Pogacnik 2018.

I juli 2018 blev det workshop i Karelen i Östra Finland. Det var den stora Finlands-devan som hade visat mig på kartan att vi skulle vara i Karelen och också vilket landskap som var viktigt att arbeta med nu, nämligen området kring Imatra. Jag hade samma natt en speciell dröm, som jag skrev om till Marko.

Det visade sig vara ett rätt speciellt landskap. Under istiden bildades några mycket stora grus- och sandryggar (åsar) som går genom sydöstra och södra Finland och som fortsätter över Sverige ända in i Norge. I området finns Finlands största sjö, Saimen, (Saimaa på finska) som tidigare hade sitt utlopp i Bottniska viken. Men den mycket större landhöjningen vid Östersjökusten gjorde att för ca. 5700 år sedan började vattnet från sjön rinna åt öster istället och därmed bröt vattnet efterhand genom den stora ryggen så det uppstod en stor fors och vattenfall här som blev till floden Vuoksen (Vuoksi), som löper vidare till Ladogasjön i Ryssland.

Tyvärr är forsens nu uppdämd och vattnet leds en annan väg genom kraftverk och sen vidare i floden. Här är det bara 10 km till den ryska gränsen.

Det har också varit andra dramatiska skeenden här i detta landskap, nämligen många krig, och en del av landskapet på den ryska sidan har tillhört det finska folket och många finnar har fortfarande släkt som därför nu bor i Ryssland.

Marko inleder workshoppen på kvällen: Jordomvandling, det är ju afrikansk hetta här!

Marko ser en tydlig vändning i kontakten med landskapet, med Jordan; från perception till kommunikation.

Marko tar också fram att vi är flera evolutioner kopplade till Jordan, exempelvis är vi tre system-evolutioner: Människan; som väljer att gå in i materien. Delfin, val, säl; som väljer att gå in i vattnet. Sidhe; som väljer att gå in i det eteriska. Marko påpekar att det blir mer och mer viktigt att vi är i grupp när vi arbetar ute i landskapet. Gaia öppnar upp för nya energier och väsen o.a. för att använda för hennes skaparprocesser, bl.a. drakar. Detta landskap; ett draklandskap. Och landskapet är ett stort planetarisk organ. Vi har här sjön Saimen som representerar luftelementet med en flodförbindelse till Ladogasjön i Ryssland som representerar jordelementet.

Workshoppen är igång och vi börjar på stranden med en hjärtöppnande övning samt rituellt självdop i Saimens eteriska vatten. Det ligger också stora sten block här. Stenar vill inte längre bli uppfattade som död materia, och med en gest att "lyfta" den stora stenen lite ur den bastanta materien upplevs nu också en kontakt med stenen. Vi går över en dämning till ön Lammassaari, som är en helgedom. Här upplevs att trädet är både utanför och inuti dig, communion/kommunikation. Det är detta att gå från perception, som var

tidigare och till kommunikation. Vid perception är du fortfarande "utanför". Den nya Gaia-världen kan bara existera om människor erbjuder sitt inre rum, då kan en ny utveckling vara möjlig.

Marko berättar nu om min dröm som han kopplar ihop med landskapet och workshopens tema -- "den stora gamla björnen/draken som går i ide och sover och senare i drömmen finns bara en ny babybjörn/drake" -- drak krafter blev undertryckta av vår civilisation, så draken gick och sov, också för att låta oss utveckla vår medvetenhet, vår civilisation. Men nu kom den nya lilla björnen/draken så vi nu kan vara närvarande i nuet. Vi övar, gående längs vattnet, detta närvarande i enhet och samverkan med allt. Och vidare in i detta draklandskap med ceremonigång på "drakryggen".

Vi är också på ön Äitsaari (moderön) mycket längre bort, där det finns en djup Gaia-kontakt och här förbinder vi, genom toning, med den stora Saimen och med Lammassaari. Här finns också gamla skyttegravar i närheten, där vi gör Nådens 3 Tårar för alla i kriget -- det kommer in från alla håll oerhört mycket stöd till detta och det blir en mycket stark process, och precis när vi är klara öser regnet ned. Första regnet efter en hel sommars hetta.

Kvällstid berättar Marko mera om de tre syster-evolutionerna: Marko hade tidigare en dröm där det fanns 3 dörrar. Den ena dörren har ett låst galler framför, en hög vit gestalt låste dörren, en Sidhe-gestalt. Den andra dörren var också stängd, och med nedsmutsat vatten. Denna dörr är kopplad till delfinkontakt (val, säl inkluderat). Den mittersta dörren är människans.

Marko talade om att delfiner/delfinenergi finns överallt där det finns vatten och det finns ju egentligen överallt. Delfiner, en intelligent evolution kopplat till människan för mycket länge sen, men de hoppade ned i vattnet igen. Delfinmedvetande – kosmisk -- förbindelse mellan det kosmiska och det jordiska, - de är på Jorden nu. Sidhe är ett folk som vi mycket långt tillbaka i tiden hade mycket mera kontakt med och vi har gemensamma förfäder med. De lever här på/i Jorden i det eteriska.

Vi är ute i landskapet vid kanjonen där Vuoksenflodens vattenfall och fors en gång var. Drakfloden. Marko berättar om det stora vattensystemet; sjön Saimen och Vuoksenfloden, uppdämningen av floden och längre ned finns en "lagun" (floden kommer från kraftverket ned dit förbi). Och floden går vidare passerar gränsen och går hela vägen till Ladogasjön. Det finns på Jorden en feminin pol, Brasilien, och en maskulin pol, Tibet. Dessa två sjöar här representerar dessa två. Saimen med sina många öar - feminin drake, i området för Europas luftelement och Ladogasjön med bara en större ö - maskulin drake, i området för Europas jordelement. Vattenströmmen går från Saimen till Ladoga medan "drakströmmen" går åt motsatt håll. Ett bröllop mellan Saimen och Ladoga. Saimen har denna "lagun", en feminin öppenhet och "spermier" kommer med drakströmmen från Ladoga upp till lagunen.

Vi går först till forsskulpturen, Maiden of Vuoksi (Vuoksens deva), där vi gör Nådens 3 Tårar för alla som tagit sitt liv här och för de som led i Inbördeskriget och i 2.Världskriget. Vi går också till dämningen som nu har torrlagt forsen och arbetar med detta, så att dämningen får ha sitt eget rum och landskapet sitt eget rum. Vi går längre nedströms längs den torrlagde forsen och stoppar vid ett stort stenblock som befinner sig mitt emot en grotta på andra sidan, som nyckel till nyckelhålet. Vi "lyfter" stenen (som första dagen på stranden) och jag upplevde en extrem stark energi och kontakt (som har varit med mig sedan dess). Det finns här många jättegrytor där vi också har kontakt. Sen kommer vi längre ned till lagunområdet, här finns flera "drakar". Och vi arbetar med att förbinda floden med lagunen och sen göra en bröllopsritual.

På kvällen -- vi "lyfter" hela landskapet så livsprocesserna lättare fungerar. Vi går in i att uppleva Europa på ett nytt sätt, istället för ryggpelare från

Grekland till Island, kan vi nu uppleva det som att ha fötterna vid Uralbergen, hjärtat vid Prag-Bern området, och de utbredda armarna mot Island och Grekland, och huvudet vid Iberiska halvön. Vi provar detta, det är väldigt starkt.

Ute i landskapet arbetar vi med rening av de gamla mönstren från järnridån m.m., med hjälp av violetta bollar som svängar runt i en skål och vidare ut i landskapet. Vi arbetar också med några skaparkrafts-kugghjul via cirkeldans. På väg till en Sidhe-pyramid blir vi stoppade av kraftigt regn. Ja, vi fick inte gå upp på toppen av pyramiden, men skulle stanna vid dess fot, erfor jag senare.

Vi gör avslutningsritual; en konstellation för Europa, det nya sättet att uppleva Europa, där vi springer stafett mellan olika delar av Europa, 2 personer startar samtidigt från Karelen och Kaukasus. Från Karelen till Svarta Havet och från Kaukasus till Östersjön. Från Svarta Havet till Island och från Östersjön till Malta. Från Island och Malta till Atlanten vid Iberiska halvön.

Sen på cirkel avslutar vi workshoppen, lyfter upp workshoppen och ger vidare till väsen som fortsätter arbetet. Detta blev väldigt starkt. Tack till alla för ett fantastiskt samarbete!

Vid pennan Helle Helborg

Får ej kopieras eller delas utan tillstånd (gäller även andra bilagor)